

POHJALAINEN.

N:o 46. – 23.3.1900

Siirtolaisuuden seuraukset ja keinot sitä vastaan.

Kuten tunnettu, on Waasan läänin maanviljelysseuran johtokunta lähettänyt erityisille isäntä-, nuoriso- ja raittiusyhdistyksille kysymys-kiertokirjeitä siirtolaisuuden syistä ja seurauksista sekä keinoista, joilla sitä voitaisiin vastustaa. Saapuneitten vastausten mukaan olemme ennen tehneet selkoa eri yhdistysten ajatuksista mitä siirtolaisuuden syihin tulee; esitämme nyt siirtolaisuuden haittoja ja keinoja, joilla sitä voidaan vastustaa.

Mustasaaren maanviljelysseura.

Mitä asevelvollisuuteen siirtolaisuuden syyinä tulee, puhuvat aikaisemmin esitetyt numerot selvää kieltä. Ellei asevelvollisuutta olisi olemassa, vähenisi siirtolaisten luku suoranaisesti 35 prosentilla ja epäsuoraan ehkä yhtä suurella määrällä, sillä kun työkykyisin miehin väestö lähtee pois, vaikuttaa se niin epäedullisesti maanviljelyksen käyttökustannuksiin ja muuhun kehitykseen, että maanomistajan aseman täytyy olla warsin hyvän, ettei hänen olisi pakko jonkun ajan kuluttua tehdä samoin. Palwelusajan lyhenystä seuraisi, siitä on seuran toimikunta täysin wakuutettu, siirtolaisuuden wäheneminen yhtä warmasti kuin sen pitennys tekisi kunnan tyhjäksi nuorista miehistä ja naisistakin, sillä nämä seuraawat tawallisesti miehiä.

Mitä siirtolaisuuden taloudellisiin syihin tulee, niin ei ole olemassa parempaa keinoa kuin lisääntywä kansanwalistus. On tosiasia, että siwistyspyrinnöillä on ollut wähän tekemistä niissä kansankerroksissa, joissa siirtymishalu on enimmin lewinnyt. Harwoin kuulee puhuttawan että siwistynyt henkilö siirtyy maasta ja milloin se tapahtuu, on henkilö useimmiten sellainen ettei wahinkoa juuri kukaan walita. Sitä painostusta vastaan, jonka alaisena maanviljelys nykyään työskentelee, ei ole muita keinoja olemassa kuin sen harjoittajain lisääntywät tiedot ja yhtyminen yhteistoimintaan. Toimikunta lausuu sen wuoksi toiwomuksen, että Waasan läänin maanviljelysseura, kuten tähänkin asti, on tekewä woiwansa haihduttaakseen hallitsewain epäluuloja ensi sijassa kansanopistoja ja yleensä yhdistyslaitostamme vastaan.

Siirtolaisuuden seuraukset ja keinot sitä vastaan.

Kuten tunnettu, on Waasan läänin maanviljelysseuran johtokunta lähettänyt erityisille isäntä-, nuoriso- ja raittiusyhdistyksille kysymys-kiertokirjeitä siirtolaisuuden syistä ja seurauksista sekä keinoista, joilla sitä voitaisiin vastustaa. Saapuneitten vastausten mukaan olemme ennen tehneet selkoa eri yhdistysten ajatuksista mitä siirtolaisuuden syihin tulee; esitämme nyt siirtolaisuuden haittoja ja keinoja, joilla sitä voidaan vastustaa.

Mustasaaren maanviljelysseura.

Mitä asevelvollisuuteen siirtolaisuuden syyinä tulee, puhuvat aikaisemmin esitetyt numerot selvää kieltä. Ellei asevelvollisuutta olisi olemassa, vähenisi siirtolaisten luku suoranaisesti 35 prosentilla ja epäsuoraan ehkä yhtä

Kruununkylän isäntäyhdistys.

Lisääntywä kansanwalistus, warsinkin kansanopiston herättäwä ja isänmaallisesti innostawa vaikutus on toki wihdoin saanut selwäksi nuorisolle nousewalle että oman maan olot, amerikkalaiseen werrattuna, eiwät ainoastaan ole huonommat, waan suowat paljon etujakin, että on kansalaiswelvollisuus pysyä synnyinmaassa ja kywyn mukaan työskennellä sen menestymiseksi ja myötäwaikuttaa sen puolustamiseksi. Lisääntywän walistuksen ohella owat taloudelliset olot myös parantuneet. Hallituksen monet hywin harkitut toimenpiteet, taloudellisella tarkoituksella toimiwain seurain hyödyllinen toiminta sekä wäestön oma herääwä wireys ja liittyminen kooperatiwisiin yrityksiin ja yhdistyksiin eri aloilla owat tässä woiwokkaasti myötäwaikut-

taneet. Kun sitä paitsi työpalkat yhä owat olleet nousemassa jo siinä määrin, että kotiseudusta on tullut paras ”Amerikka”, niin on siirtolaisten lukumäärä viime aikoina täällä melkoisesti vähentynyt. Kun nimittäin kuluneen vuosikymmenen seitsemänä ensimmäisenä vuonna siirtolaisten lukumäärä oli keskimäärin 35 vuodessa, oli w. 1897 siirtolaisia ainoastaan 14 ja 1898 waan 7 henkilöä. Mutta viime vuonna nousi lukumäärä jälleen 24:ään, jonka ohessa isäntäyhdistys tietää että henkilöitä, joilla on ollut aikomus palata kotimaahan, vuoden tunnetut tapahtumat owat pelottaneet siitä. Eikä olekaan epäilemistä että, jos perustuslailla oikeuksiamme loukataan, jos nuorukaisiamme odottaa wiisiwuotinen sotapalvelus maan rajain ulkopuolella, jos yhdistys ja kokoontumiswapauttamme loukataan, minkä kautta sekä henkinen että aineellinen kehityksemme ehkäistään, että siirtolaisuus silloin laajenee enemmän kuin koskaan ennen ja että kaikki keinot sen ehkäisemiseksi owat turhat.

Mitä lopuksi tulee siirtolaisuuden vaikutuksiin, niin woi mahdollisesti olla hywiäkin sellaisia, mutta ylipäänsä täytyy tätä ilmiötä pitää sekä kotimaalle että siirtolaisille itselleen äärettömänä wahinkona. Joku on kyllä palannut mukanaan koottu pääoma, jonkun näkökanta on laajentunut ja tarmo kaswanut synnyinmaan wiljelemiseksi. Mutta useimmissa tapauksissa ei ainoastaan se työwoima, jota siirtolainen edustaa, waan se käteinenkin raha minkä hän poislähtiessään wie mukanaan, on ainaseksi isänmaalta riistetty. Lisäksi tulee se suuri turmelus, johon siirtolaiset useimmiten joutuwat wieraassa maassa, ja että waimo ja lapset kotimaassa aina jätetään turwatomiksi, usein leiwättömiksikin. Ei olisi siis mitään laiminlyötävä mikä olisi omiansa pian tekemään lopun siirtolaisuudesta.

Kokkolan isäntäyhdistys.

Wiimeksi mainittu seikka (että maakiinteistöjen hinta on alennut, siitä huolimatta että käteisiä waroja nyt ei suinkaan ole vähemmän kuin ennen) woidaan myös osaksi lukea siirtolaisuuden epäedullisiin seurauksiin. Jolleiwät suoranaiset rahawarat ainakaan melkoisessa määrin ole lisääntyneet siitä pääomasta, joka on lähetetty kotia Amerikasta ja muista maanosista, vähentämällä se mikä on wiety pois, niin oliwat palajawat siirtolaiset tuoneet kuitenkin mukanaan lisääntyntä käytännöllistä kokemusta ja laajentunutta katsantokantaa sekä yritteliäisyyden, jos-

ta katsottiin olleen werraton etu taloudellisessa suhteessa. Tämän seikan syyksi luettiin suureksi osaksi se nopea edistys, mikä wiime aikoina oli tapahtunut näillä seuduilla erittäinkin maanwiljelyksen alalla. Palaawat siirtolaiset eiwät siweellisessä suhteessa olleet mainittawassa määrässä wahingollisesti waikuttaneet. Toisella puolen huomautettiin, että siirtolaisten työwoima oli mennyt hukkaan maanwiljelykseltä täällä kotona ja että täällä wahingolla oli pysyvä merkitys. Tätä vastaan wäitettiin että maanwiljelys juuri näinä vuosina, jolloin siirtyminen on ollut yleinen, on nopeammin edistynyt kuin koskaan ennen; että siirtolaisuus on opettanut yleisöä pitämään waria työstä ja sitä hoitamaan; että se on opettanut talonpoikaa käyttämään koneita ja muita tarkoituksenmukaisia aseita ja että maanwiljelyksellä siitä on ollut suuri etu sekä wihdoin, että se osaltaan on waikuttanut sen, että kannattawampi ja vähemmin työtä waatiwa meijeritalous on pääsyt käytäntöön entisen wiljanwiljelyksen sijaan. Wiime mainitussa seikassa lienee sen waikutus kuitenkin vähäisempi.

Kaikki oliwat siitä yksimielisiä, että siirtolaisuus uhkasi maata, warsinkin maanwiljelystä perikadolla. Nyt jo woi huomata sellaista, jota ennen ei ole tapahtunut, että nimittäin talonmestajat tarjoowat tilojaan polkuhintoihin, ilman että ostajia ilmestyy.

Sopiwana keinona siirtolaisuutta vastaan pidettiin kaikkea, mikä edisti hywinwointia ja turwallisuutta täällä kotona. Luottamusta lausuttiin sellaisia toimenpiteitä kohtaan, joitten tarkoituksena on ammattitietojen lewittäminen eri elinkeinojen, erittäinkin maanwiljelyksen alalla, jossa suhteessa huomautettiin sellaisten lyhyempäin maanwiljelysoppikurssien tarwetta, jotka edistäisiwät osuustoimintaa ja yhteisyystunnetta taloudellisissa oloissa sekä ensi sijassa yleisen siwistyksen korottamista jonka kautta talonpoika saattaisi kaikin puolin käyttää hywäkseen saatawilla olewia apukeinoja. Mutta mitään mahdollisuutta siirtolaistulwan ehkäisemiseksi ei katsottu olewan niin kauan kuin nykyisten waltiollisten olojen wuoksi rahwaanmiehen oli mahdotonta luottaa tulewaisuuteen ja tehdä työtä omassa maassa. Päinwastoin, jollei tähän saakka woimassa olleen oikeuden ja oikeusjärjestyksen järkyttämisen uhkaa pitemmäksi aikaa pysyvästi poistettaisi, poismuuttoa jatkuisi ja se enentyisikin, jos mahdollista. Mitä tulee maasta muuton kieltoon, niin lausuttiin wakaumus, että

se ei vaikuttaisi muuta kuin yhä uudistuvia rikkoksia kieltoa vastaan ja että sillä ei olisi tarkoitettua vaikutusta.

Kruununkylän nuoriso- ja raittiusyhdistys.

Mitä on tehtävä siirtolaisuuden syihin nähden? Ensi tilassa on työskenneltävä paremman kasvatuksen hyväksi; on lewitettävä tietoa omasta maasta ja sen voimista ja siitä mitä synnyinmaa antaa ja mitä sillä on waadittavana. Kansanopisto on osottanut woiwansa woimakkaasti wastustaa siirtolaisuutta. Ne, jotka owat joutuneet sen kaswattawan vaikutuksen alaisiksi, eiwät, poikkeustapauksia lukuun ottamatta, siirry maasta pois. Kansanopisto awaa nuorten silmät näkemään perustukset, jolla koti, työ, yhteiskunta, tawat ja uskonto lepääwät, ja on osottanut woiwansa herättää yritteliäisyyttä perityn perustuksen alalla. Kaikki tämänsuuntainen siwistystyö on vaikuttawa siirtolaisuuden wähenemiseen ja on sitä waltion woimakkaasti kannatettawa.

Mutta siirtolaisuuden syynä on taloudellisiakin seikkoja. Maanwiljelyksen alhainen kanta tekee sen taloudellisesti wähemmän tuottawaksi kuin elämän lisääntywät waatimukset woisiwat sallia. Maa on liiaksi rasiitettu: ”se on kaikkien lypsylehmä”. Sen wuoksi etsitään helpompaa ansiota.

Maanwiljelyksen tilan kohottamiseksi näillä seuduilla ja sen saattamiseksi kannattawaksi olisi weroja wähennettävä, kosken perkauksiin ryhdyttävä, isojako toimeenpantawa, maanwiljelyskoneitten tullit poistettawat j. n. e.- ja kaikki tämä ehkäisisi siirtolaisuutta.

Isonkyrön – Ylistaron Maanwiljelysyhdistys.

Siirtolaisuuden ehkäisemiseksi pitää johtokunta tehokkaana keinona, että koetettaisiin parantaa pikkutilallisten toimeentulo, hankkimalla heille huokeilla ehdoilla wiljelyslainoja, aikaan saamalla heidän keskuuteensa yhteistoimintaa, kohottamalla heidän taitoaan maanwiljelyksessä; pitämällä esitelmiä tältä alalta ja jakamalla heille asiaa walaisewaa kirjallisuutta. Lainain hankkimisessa ja jakamisessa olisi käytettävä maanwiljelysseurain wälitystä.

Mitä taas tulee yllämainitun manifestin mahdollisesti aikaansaamaan siirtymiseen, niin waikeuksien poistaminen tässä suhteessa ei ole Suomen kansan autettawissa. Yhtenä keinona pitää johtokunta kuitenkin, että toimeenpantaisiin kansallistunnetta ja isänmaanrakkautta kaswattawia kansantajuisia esitelmiä. Pakkokeinoja johtokunta ei pidä suotawana, sillä näiden kautta houkuttelaisiin waan lain kiertelemisiin ja rikkomisiin, sekä muutenkin kaswattaisiwat ne nurjaa mieltä.

Tekstin puhtaaksikirjoitus ja taitto:

Siirtolaisuusinstituutti

<http://www.migrationinstitute.fi>

Alkuperäistekstit haettavissa

Historiallisesta sanomalehtikirjastosta osoitteessa:

<http://digi.lib.helsinki.fi/sanomalehti>

Yksittäisen lehden numero löytyy helpoimmin
sivuston **selailu**-toiminnon kautta.

Kansalliskirjaston DIGITOIDUT AINEISTOT

Suomeksi | På svenska | In English

Etusivu

Sanomalehdet

Pienpainatteet

Aikakauslehdet

Muut tietokannat ja verkkoaineistot

Pikahaku

Hae

HISTORIALLINEN SANOMALEHTIKIRJASTO

Pääsivu

Selailu

Haku

Tarkennettu haku

Artikkelihakemisto

Palautte

Tervetuloa tutustumaan Suomen historiaan ja menneeseen
aikaan vanhojen sanomalehtien kautta!

för Helsingfors och L